

Hincal
ULUC

HINCAL'IN YERİ

SEVDİĞİM LAFLAR

Her bildiğini söyleme, fakat her söylediğini bil.
Marcel Lenoir
(Teşekkürler Selin)

Haliç'e, Fuar'a koşun.. Ailecek..

Sevgili Orhan'ı (Mizanoğlu) bir daha anmam lazımmış demek.. Paris'te bir bulvar kafesinde otururken garsonun masamıza koyduğu şu şişesinin üzerindeki yazıyı tercüme etmiştim bana, "Hincal bak" diye..

"Güzel Sanatlar içinde en güzeli, güzel yaşama sanatıdır."

Güzel yaşama sanatının içine de en tepede Güzel Sanatlar girer, dostlar.. Ve de Güzel Sanatlar hiç de öyle sanıldığı gibi, belli bir kitlenin, ne bileyim, zenginlerin, okumuşların, anlayışlarının tekelinde değildir.

İstanbul Boğazi'nin o muhteşem güzelliğine bakmak, tad almak için, özel bir bilgi, ya izin gerekiyor mu?

O zaman bir heykele, bir resme bakmak da

öyle..

Bakın, "ArtBosphorus 2013" Çağdaş Sanat Fuarı, Haliç Kongre Merkezi'nde.. Yani bir yanı Haliç, öte yanı yürüyüş mesafesinde gece konular ve o gece konu insanlarının bu fuar gezmelerini ve "Vay be, ne güzelmiş" diye diye dolasmalarını önleyecek hiçbir şey yok..

Güzel, anlatımlar değil, bakanlar içindir çünkü.

Sevgili İnci'yle (Alsoy/ Ekavart) buluştuk ve beraber doluştuk fuarın.. Vakit perşembe ve iş saati olduğu için de koridorlar nispeten boştu. Bu yüzden rahatça gezdim. İstedğim esere, istediğim mesafe ve açıdan bakma fırsatı buldum.. Böylece tadını daha da iyi çıkardım. Bu yüzden sizlere rahatça, inanarak, yürekten "Bakın bugün, yarı tatil.. Hava da güzel.. Toplayın aileyi.. Doğru Haliç'e" diyebilirim..

Benim bu fuardan favorim **Emire Konuk** ve onun Elektronik Mistisizm adını koyduğu Meditasyon çalışması..

Sanatçının iç dünyasını bilemem ama benim bu kadar etkilenmememe belki de Stephen Hawking ve Leonard Mlodinow sebep oldu. Sergiye gitmeden önce evde iki saat kadar bu ikisinin yazdığı Büyük Tasarım adlı kitaba daldım.. Bana roman heyecanı veren bir bilimsel yapıtı. Ama bilimi sizin, bizim anlayacağımız dile indiriyor.. Ve o gördüğümüz, görmediğimiz sonsuz evren büyüklüğünden, hanı geçen gün İsviçre'deki yer altı laboratuvarlarında bulduklarını iddia ettikleri Tann Parçaçığı minidünyesine dek her şeyi anlatıyor. Atom alı parçacıklar, kuarklar müthiş. Ne boyutları belli, ne şekilleri, ne yerleri.. Ne de zamanları.. Aynı anda iki yerde de olabilirler, iki ayrı zamanda da.. Polis romanı gibi, Büyük Tasarım'ı okumak..

Onu okudum, çıktım..

Emire Konuk bir kare koymuş duvara.. İşli ve renkli bir cam.. Onun içinde daha ufak bir kare.. O da cam ve başka renk. Onun içinde bir kare daha.. Onun içinde bir kare daha.. Hepsi değişik renklerde.. Ve elinize bir uzaktan kumanda alıyorsunuz.. Bu kumanda renklere hükmediyor.. Tonlarını da değiştirabiliyorsunuz, renklerini de.. Yani bir yerde sanatçı siz oluyorsunuz.. **"Resim yapana değil, bakana göre şekillenir"** derler ya, onun canlısı işte..

Ama bu işin sadece küçük bir yanıymış meğer. Sonra fark ettim ki, yerde, duvardaki karelerin bir metre önünde gene kare bir siyah ayna var.. İç büyük.. Duvardaki kareler buraya yansıyor.. Ama iç büyük olduğu için baktığınız açığa göre kırılarak yansıyor.. Bazen aslına hiç ama hiç benzemiyor gördükleriniz.. O karelerin sertlikleri bu yansıma ve kırılmalarla bazen öyle yuvarlaklaşıyor ki..

İnci'ye "Şurada dur, yan dön, öyle bak" dedim.. Gördüğüm yansıma, Picasso'nun bir portresi çünkü..

Hawking de onu diyor işte.. "Ya uzayı da öyle görüyorsak?.."

Gerçek ne peki? Nerden, nasıl baktığına göre, her şey kökünden değişiyorsa, gerçek ne?..

Emire Konuk'un "Meditasyon" dediği mistik algılamalar bu olmalı.. Gerçek ne?..

Fuardan seçmeler!..

HEPSİNİ yazsam, gazetesinin tamamı bana ayrılmalı.. Koca Fuar'dan aklımda ilk anda iz bırakanları ayırdım. Benim zevkime, benim keyfime göre tabii.. Hani zevkler ve renkler tartışılmaz ya.. Siz bakarsınız, başkaları çıkar..

Muzaffer Akyol resimlerle felsefe yapmış.. Bir Mübadele Teknesi var.. İçinde her şey.. Adı üstünde.. Kurbağayı öper prenses, prens olur kurbağa. Akyol Hocanın kurbağasının içinde onlarca prenses var.. "Doyumsuz Haremağası İstanbul'u seyrediyor.." kurbağanın adı.. Bak da düşün dur..

Sait Günel gene harikalar yaratmış. Bu defa "Su"yu seçmiş.. Sulanın güzelliğiyle ünlü iki kent, İstanbul ve Venedik izlenimleri.. Nasıl müthiş ışık ve renk, gölge, esrar izlenimleri..

Yalçın Gökçebaş.. Televizyona birlikte başlamıştı Ankara'da, 1970'li yıllarda. Ben kameranın

önündeydim, o arkasında.. Resimlerindeki uzaydan gibi bakış, ama bunun yanında oya gibi işleyiş, kameramanlığının sonucu.. Gene bakmaya doyulmaz işler çıkarmış, Yalçın..

Emil Güç'ün heykelleri kadın ve elmalar üzerinde.. Cennet.. Havva.. Elma çıkış noktası.. Ama her çalışmada aynı şey var.. "Görünüşe aldanmayın. İçine de bakın.."

Çiğdem Burçak Telli'nin tablolarına bakıp da hayran olmayacak yok, emin olun..

M. Ali Doğan, Tülin Onat, Sükrü Karakuş, Barış Cihanoglu ve daha ne ressamlar..

Malik Bulut, Nilay Özenbay, Nizam, Derya Özparlak ve daha ne ilginç heykeltıraşlar.. Kapalı alandan Haliç sahiline inin.. Aslı heykeller de orda, karşıda harika manzarayla..

En güzel hafta sonları, Güzel Yaşama Sanatı'nı tatmak isteyenler için..

Barışa "Hayır" mı?.

YANI CHP ve MHP'yi anlamam mümkün değil.. "Barışa hayır" olur mu?

Yönteme karşı olabilirsin.. Farklı görüşlerin, farklı çözümlerin, farklı önerilerin olabilir..

Peki bunları yüz yüze tartışmaktan kaçır mı, insanını, vatanını seven.. Konuşmaktan, diyalogdan

kim zarar görmüş tarihte.. İşte Meclis!.. İşte komisyon.. Git oraya, düşüncen neyse söyle.. İsrarla, inatla, her gün söyle..

Ama kaçma.. Diyalogdan kaçma..

Barış üzerine söyleyecek sözü olan, Barış'ı yürekten isteyen diyalogdan kaçır mı, Baylar?.

ERGUN HIÇYILMAZ'LA BUGÜNDEN, DÜNE..

Cihan Pehlivanı'nın esrarlı ölümü..

(Sevgili dostum Ergun Hiçyılmaz, iflah olmaz bir tarih meraklısı.. Ondaki belgeler çok az kişide vardır.. Geçen bana uğradığında dedim ki, "Yahu bak, cumartesi harika anılar yazan Tevfik dostumuz yeni bir gazete kuruluşunda görev almak için ayrıldı. Yeri boş.. Şu güncel olaylara paralel, geçmiş hikâyeleri anlatsana hafta sonları, keyifle okuyalım.. Üç gün sonra ilk yazısını aldı geldi.. Buyrun.. h.u.)

★★★

TRABLUS ipekli-sinden rengârenk sarı-ğı, XIV. Lülü kumaşından kısa ipekli şeritlerle işlenmiş sakosu, lacivert poturu, rugan ayak-kablan ve Şam ipekli-sinden gömleği ile baş döndüren bir görün-tü. Fotoğrafi çekilsey-di böyle çıkacaktı. 1.80 boyundaki 103 kiloluk bu güreş devi bakıra çalan ve çoğunlukla müstehzi batan bir yüze sahipti. Siyah bıyıklı II. Abdülhamid'in taktığı 2. dereceden Nişan-ı Osmanî kadar parlaktı.

Güleşmesi de aynı parlaklığı taşı-
Hergeleci İbrahim'in çırağı olmuştur.
Tarif etmeye çalıştığım kişi,

Yadelerde her türlü tezgâha sportmence karşı koyup Cihan Şampiyonluğunu bileğinin hakkı ile kazanan ve cihan kemerini takan Kara Ahmet'tir. (1871-1902)

Güleşin Olimpiyat dışı bırakılması gayretleri bana dünya sporunun güreş dalında bize neler borçlu olduğunu hatırlattı. Aslında Oyunlar sadece min-
derde değil.. Minder dışına taşan neler var, neler?

Paris Folies Berger'deki tanıtım merasiminde gözler Kara Ahmet'in üstün-
dedir. Bilumum "dilber tatlısı" da onunla tanış-
mak için yarışmaktadı.

Tanışma şansı-na erişenlerden biri de madam Janet'tir. Hafif baş eğişi ve memnu-niyet ifade eden bakışı ile mukabelede bulunur, pehlivan. Yani bakış iadeli taahhütlü ve adrese teslim olup, sonuç malumdur. Önce göz göze, sonra diz dize.

Janet hanım, balık ağını andı-ran siyah file çorapları ve aynı rengi tamamlayan çaleçonu ile (Fransız kadın kılıcı) ritmine biraz da bale sanatı ekle-yen Folies Bergere'in bu yıldızı, giderek

pehlivani da büyütülecektir.

Janet, bu ahval içinde, çevresi 1 metre 24 santim olan Kara Ahmet'in göğsünde gelecek hülyalarında dalıp git-mektedir. Julietta ve diğerleri Kara Ahmet'ten "Kırmızı kart" görmüştür.

Şampiyonluk girdabında başka isimlerle de karşılaşır.
Pehlivan rakiplerini, Janet de raki-belerini devirmektedir. Kara Ahmet birer birer tüm rakiplerini ve sonunda 2 metre boyundaki, 130 kiloluk Paul Pons'u da 7 dakikada devirmiştir. Artık o, aman tanımayan dünya şampiyonu-
dur. (1899)

Paris'teki Osmanlı seferatinde ve konsolosun huzurunda dini nikah da kılımlıdır. **Kara Ahmet ile ve dest-i izdivaç eyleyen Madam Janet, din değiştirip Aşşe Zarfie olmuştur.**

Ne var ki, Kara Ahmet'in 33 yaşın-da hâlâ şüpheler taşıyan İstanbul'daki ölümü ile Aşşe Zarfie Hanım, dul kalır.
O sırada devreye İstanbul'daki "Oruzdibak" mağazasının her şeyi Süleyman Bey'in gimesi bir hayli ilginç. Aşşe Zarfie için gavurluğundan, dansöz-lüğüne kadar söylenmedik kal kalmaz..

Aşşe Hanım valizini toplar ve Paris'e döner. Tekrar din ve ad değiştirir, gene Madam Janet olur. Ve gene bir güreş-çile, Kara Ahmet'in rakibi Petersen le evlenir. **tarihgezinti@yahoo.com**

TEBESSÜM

Sümüklü böcek karakola gitti ve "iki kaplumbağa beni fena halde dövdü" diye şikayetçi oldu.
Polis sordu..
"Onları teşhis edebilir misin?.."
"Edemem. Öyle hızlı vurup kaçtılar ki!.."